

Raamattu

(R 1) Luuk. 19:1-10

- 1 Jeesus tuli Jerikoon ja kulki kaupungin halki.
- 2 Siellä asui mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja hyvin rikas.
- 3 Hän halusi nähdä, mikä mies Jeesus oli, mutta ei pienikokoisena ylettynyt kurkistamaan väkijoukon takaa.
- 4 Niinpä hän juoksi jonkin matkaa edemmäs ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka oli tulossa sitä tietä.
- 5 Mutta tultuaan sille kohtaa Jeesus katsoi ylös ja sanoi: "Sakkeus, tule kiireesti alas. Tänään minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi."
- 6 Sakkeus tuli kiireesti alas ja otti iloiten Jeesuksen vieraakseen.
- 7 Kun ihmiset näkivät tämän, he sanoivat paheksuen: "Syntisen miehen talon hän otti majapaikakseen."
- 8 Mutta Sakkeus sanoi Herralle kaikkien kuullen: "Herra, näin minä teen: puolet omaisuudestani annan köyhille, ja keneltä olen liikaa kiskonut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin."
- 9 Sen kuultuaan Jeesus sanoi häneen viitaten: "Tänään on pelastus tullut tämän perheen osaksi. Onhan hänkin Abrahamin poika.
- 10 Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan."

(R 2) Luuk. 7:36-50

- 36 Eräs fariseus kutsui Jeesuksen kotiinsa aterialle, ja hän meni sinne ja asettui ruokapöytään.
- 37 Kaupungissa asui nainen, joka vietti syntistä elämää. Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen luona, hän tuli sinne mukanaan alabasteripullo, jossa oli tuoksuöljyä.
- 38 Hän asettui Jeesuksen taakse tämän jalkojen luo ja itki. Kun Jeesuksen jalat kastuivat hänen kyynelistään, hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.
- 39 Fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen ja ajatteli: "Jos tämä mies olisi profeetta, hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee. Nainenhan on syntinen."
- 40 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Simon, minulla on sinulle puhuttavaa." "Puhu vain, opettaja", fariseus vastasi.
- 41 "Oli kaksi miestä", sanoi Jeesus. "He olivat velkaa rahanlainaajalle, toinen viisisataa, toinen viisikymmentä denaaria.
- 42 Kun heillä ei ollut millä maksaa, rahanlainaaja antoi molemmille velan anteeksi. Miten on, kumpi heistä nyt rakastaa häntä enemmän?"
- 43 Simon vastasi: "Eiköhän se, joka sai enemmän anteeksi." "Aivan oikein", sanoi Jeesus.
- 44 Hän kääntyi naiseen päin ja puhui Simonille: "Katso tätä naista. Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jalkojeni pesuun, mutta hän kasteli jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan.
- 45 Sinä et tervehtinyt minua suudelmalla, mutta hän on suudellut jalkojani siitä saakka kun tänne tulin.
- 46 Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta hän voiteli jalkani tuoksuöljyllä.
- 47 Niinpä sanonkin sinulle: hän sai paljot syntinsä anteeksi, sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta joka saa anteeksi vähän, se myös rakastaa vähän."
- 48 Ja hän sanoi naiselle: "Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi."
- 49 Pöytävieraat alkoivat ihmetellä: "Kuka tuo mies on? Hänhän antaa syntejäkin anteeksi."
- 50 Mutta Jeesus sanoi naiselle: "Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa."

(R 3) Ps. 19:10-15

- 10 Herran sana on puhdas ja aito, se pysyy iäti. Herran säädökset ovat lujat, ne ovat oikeita kaikki.
- 11 Ne ovat kalliimmat kuin puhdas kulta, kalliimmat kuin kullan paljous, makeammat kuin mesi, maistuvammat mehiläisen hunajaa.
- 12 Ne opastavat minua, palvelijaasi, niiden noudattamisesta saa suuren palkan.
- 13 Mutta kuka huomaa kaikki erehdyksensä? Puhdista minut rikkomuksistani, niistäkin, joita en itse näe.
- 14 Varjele minut myös eksyttäjiltä, etten joutuisi heidän valtaansa. Silloin olen viaton ja puhdas, monesta synnistä vapaa.
- 15 Ota sanani suopeasti vastaan, sanani ja sydämeni ajatukset, Herra, turvani ja lunastajani.

(R 4) Kol. 1:3-8, 12-14, 23

3 Me kiitämme aina Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, kun rukoiemme teidän puolestanne.

4 Olemmehan saaneet kuulla teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja siitä rakkaudesta, jota osoitatte kaikkia pyhiä kohtaan

5 sen lupauksen kannustamina, jonka toteutuminen odottaa teitä taivaassa. Tästä toivosta te kuulitte jo silloin, kun teille julistettiin totuuden sana,

6 kun evankeliumi tuli teidän luoksenne. Samalla tavoin kuin kaikkialla maailmassa se on teidänkin keskuudessanne kantanut hedelmää ja kasvanut siitä päivästä lähtien, jolloin saitte kuulla Jumalan armosta ja tulitte sen tuntemaan sellaisena kuin se todella on.

7 Epafra, jolta olette sen kuulleet, on rakas työtoverimme, joka uskollisesti palvelee Kristusta teidän hyväksenne.

8 Hän on myös kertonut meille siitä rakkaudesta, jonka Henki on teissä synnyttänyt.

12 Kiittäkää iloiten Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi saamaan pyhille kuuluvan perintöosan valon valtakunnasta.

13 Hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan,

14 hänen, joka on meidän lunastuksemme, syntiemme anteeksianto.

23 Teidän on vain pysyttävä lujina uskon perustalla, horjahtamatta pois siitä toivosta, jonka teidän kuulemanne evankeliumi antaa. Tämä evankeliumi on julistettu kaikille luoduille taivaan alla, ja minusta, Paavalista, on tullut sen palvelija.

Tiede ja Terveys sekä avain Raamattuun (Mary Baker Eddy)

(T 1) 362:1-364:7

LUUKKAAN evankeliumin seitsemännessä luvussa kerrotaan, että Jeesus oli kerran kunniavieraana erään Simon-nimisen fariseuksen luona, joka kuitenkin oli hyvin erilainen kuin opetuslapsi Simon. Aterian aikana tapahtui jotain epätavallista, ikään kuin itämaisen juhlan keskeytykseksi. ”Nainen kadulta” tuli sisään. Tämä nainen (sittemmin tunnettu Maria Magdaleenana) lähestyi Jeesusta välittämättä siitä, että varsinkin rabbiinien lain ankarien sääntöjen mukaan hänet oli suljettu tällaisen paikan ja tällaisen seuran ulkopuolelle yhtä ehdottomasti, kuin jos hän olisi ollut hindulainen paaria, joka yrittää tunkeutua korkeakastisen brahmanin taloon. Sen ajan tavan mukaan Jeesus lepäsi lavitsalla pää pöytään päin ja paljaat jalat siitä poispäin. Magdaleenan oli sitten helppo tulla lavitsan taakse ja ulottua hänen jalkoihinsa. Hänellä oli alabasteripullo, joka sisälsi kallisarvoista ja hyväntuoksuista öljyä — mahdollisesti santeliöljyä, jota niin yleisesti käytetään itämailla. Murtaen pullon sinetin hän voiteli Jeesuksen jalat öljyllä ja kuivasi ne pitkällä hiuksillaan, jotka riippuivat vapaina hänen olkapäillään, kuten hänen lajinsa naisilla oli tavallista.

Suhtautuiko Jeesus naiseen halveksien? Hylkäsikö hän tämän syvän kunnioituksen ilmaisun? Ei! Hän katsoi naista myötätuntoisesti. Mutta ei tässä kaikki.

Tietäen, mitä hänen ympärillään olevat ajattelivat sydämessään, varsinkin hänen isäntänsä — että he ihmettelivät, miksi korkea-arvoinen vieras, vaikka oli profeetta, ei heti huomannut naisen alhaista siveellistä tasoa ja käskenyt tätä poistumaan — tietäen tämän Jeesus ojensi

heitä pienellä kertomuksella eli vertauksella. Hän kertoi kahdesta velallisesta, joista toisella oli suuri ja toisella pienempi velka ja jotka yhteinen velkoja vapautti näistä sitoumuksista. ”Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?” kysyi Jeesus Simon fariseukselta, ja Simon vastasi: ”Se, jolle hän antoi enemmän anteeksi.” Jeesus hyväksyi vastauksen ja antoi siten opetuksen kaikille liittäen siihen tuon merkittävän lausuman naiselle: ”Sinun syntisi ovat anteeksi annetut.”

Miksi hän näin toi naisen koko velan jumalallisen Rakkauden eteen? Oliko tämä katunut ja tehnyt parannuksen, ja oliko Jeesuksen terävänäköisyys havainnut tämän sanoin ilmaiseuttoman moraalisen nousun? Nainen pesi hänen jalkansa kyynelillään, ennen kuin voiteli ne öljyllä. Riittikö hänen surunsa muiden todisteiden puuttuessa osoittamaan, että häneltä voisi varmuudella odottaa katumusta, parannusta ja kasvua viisaudessa? Lupaava merkki oli varmasti jo se, että hän osoitti kiintymystään eittämättömän hyvälle ja puhtaalle miehelle, joka on sittemmin oikeutetusti katsottu parhaaksi ihmiseksi, mitä maa on päällään kantanut. Hänen kunnioituksensa oli vilpittömä ja se kohdistui henkilöön, joka pian oli, vaikka he eivät sitä tienneet, uhraava kuolevaisen olemassaolonsa kaikkien syntisten hyväksi, jotta he hänen sanojensa ja tekojensa kautta voisivat tulla lunastetuiksi aistillisuudesta ja synnistä.

(T 2) 19:17-29

Jokainen katumuksen ja kärsimisen tuska, jokainen parannusyritys, jokainen hyvä ajatus ja teko auttaa meitä ymmärtämään Jeesuksen tuomaa synnin sovitusta ja vahvistaa sen vaikutusta; mutta jos synnintekijä jatkaa rukoilemista ja katumista, synnin tekemistä ja suremista, hänellä ei ole osaa sovitukseen — ykseyteen Jumalan kanssa — sillä häneltä puuttuu se käytännön katumus, joka uudistaa sydämen ja antaa ihmiselle kyvyn tehdä viisauden tahdon. Niillä, jotka eivät voi näyttää edes osittainkaan toteen Mestariimme opetusten ja tekojen jumalallista Periaatetta, ei ole osuutta Jumalassa. Ellemme elä kuuliaisina Jumalalle, meidän ei pitäisi tuntea turvallisuutta, vaikkakin Hän on hyvä.

(T 3) 339:8-20

Koska Jumala on Kaikki, ei ole tilaa erilaiselle kuin Hän. Jumala, Henki, yksin on luonut kaiken ja Hän sanoi sitä hyväksi. Siksi paha hyvän vastakohtana on epätodellista eikä voi olla Jumalan luomaa. Synnintekijää ei voi rohkaista se tosiasia, että Tiede osoittaa pahan epätodellisuuden, sillä synnintekijä yrittää tehdä synnistä todellisuutta, yrittää tehdä todelliseksi sen, mikä on epätodellista, ja kartuttaa siten päälleen ”vihaa vihan . . . päiväksi”. Hän ryhtyy salaliittoon itseään vastaan — omaa heräämistään vastaan näkemään, millä kauhealla epätodellisuudella häntä on petetty. Vain ne, jotka katuvat syntiä ja hylkäävät epätodellisen, voivat täysin ymmärtää pahan epätodellisuuden.